

Για το «παράλληλο πρόγραμμα» της κυβέρνησης στην Υγεία

Η κυβέρνηση, με το νομοσχέδιο, που περιλαμβάνει πολλά άρθρα για την Υγεία και το ονομάζει για προπαγανδιστικούς λόγους «παράλληλο πρόγραμμα», επιχειρεί να περάσει την αντίληψη ότι «παράλληλα» με τα αντιλαϊκά μέτρα - οδοστρωτήρα υλοποίησης του 3ου μνημονίου, προωθεί τώρα και **μέτρα που αντισταθμίζουν τις αρνητικές επιπτώσεις του. Ισχυρίζεται ότι αυτό αποτελεί απόδειξη της διαφορετικής της πολιτικής από τις προηγούμενες κυβερνήσεις.**

Η τοποθέτηση του υπουργού Υγείας είναι χαρακτηριστική: «Η κοινωνία έχει ανάγκη μια αίσθηση ανακούφισης, γιατί είναι ζορισμένη και δυσφορεί απέναντι στα μέτρα λιτότητας που εμπεριέχονται στη συμφωνία με τους δανειστές».

Το «παράλληλο πρόγραμμα» προβλέπει τη λειτουργία του νοσοκομείου Σαντορίνης, που είναι τάχα «δημόσιο», αλλά λειτουργεί από Ανώνυμη Εταιρεία, με κριτήρια «κόστους - οφέλους», «βιωσιμότητας» και με ελάχιστη κρατική χρηματοδότηση

Του Γιώργου ΝΑΝΟΥ*

Αυτή είναι η επιδίωξη της κυβέρνησης: Να δημιουργήσει **την αίσθηση στα λαϊκά στρώματα και όχι να θεσμοθετήσει για να λειτουργούν κοινωνικές και υγιειονομικές υπηρεσίες δημόσιες και δωρεάν για όλους.** Να έχουν **την αίσθηση** ότι έχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και νοσηλεία, ότι στο κλειστό ιατρείο του Κέντρου Υγείας ή του ΠΕΔΥ υπάρχει γιατρός κι ας υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις και κενά.

Κάνουν το μαύρο - άσπρο

Ας δούμε πιο συγκεκριμένα ένα δείγμα των **«παράλληλων»** μέτρων όπου η κυβέρνηση κάνει το μαύρο - άσπρο.

Παράλληλα με τα μέτρα στήριξης της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων σε περίοδο οικονομικής κρίσης και την αυξανόμενη ανεργία, δίνει στους ανασφάλιστους «το δικαίωμα να πληρώσουν» όπως και οι ασφαλισμένοι, για να έχουν κανένα φάρμακο ή όταν φτάσουν στο «απρόχωρητο» να μπουν στο νοσοκομείο για να μην πεθάνουν στο δρόμο. Το πού θα βρουν χρήματα να πληρώσουν οι άφραγκοι και καταχρεωμένοι ανασφάλιστοι, δεν απασχολεί.

Παράλληλα με τη μείωση της κρατικής χρηματοδότησης των δημόσιων νοσοκομείων που οδηγεί στις τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό, εξοπλισμό, σε κλειστά κρεβάτια χειρουργείου και Μονάδων Εντατικής Θεραπείας, «προσφέρει» τη δήθεν διαφάνεια στις μακροχρόνιες λίστες αναμονής για χειρουργείο, που μακραίνουν λόγω της παραπάνω πολιτικής.

Παράλληλα με την παντελή έλλειψη γιατρών στις απομακρυσμένες περιοχές, στα νησιά κ.λπ., «επιτρέπει» στους δήμους να δίνουν συσσίτιο και κανένα «πουρμπαούρ» στους γιατρούς, ως δέλεαρ για να καλύψουν τις περιοχές αυτές.

Η κυβέρνηση προβάλλει ότι το νομοσχέδιο έχει ένα **«αδιαμφισβήτητο θετικό κοινωνικό πρόσημο».** Δε λέει, όμως, για ποιον. Το θετικό πρόσημο δεν είναι υπέρ του λαού, αλλά **υπέρ του κεφαλαίου**, γι' αυτό επιχειρείται και με αυτά τα μέτρα να μην επιβαρύνονται το κεφάλαιο και το κράτος του.

Επίσης, παρουσιάζει την υγιειονομική κάλυψη των ανασφάλιστων ως **«άμβλυνση των κοινωνικών ανισοτήτων».** Όμως, την κοινωνική ανισότητα δεν την προσδιορίζει ανάμεσα στο κεφάλαιο και τους εργαζόμενους, εκεί που πραγματικά υπάρχει και συνεχώς διευρύνεται. Εκφραση της κοινωνικής ανισότητας είναι και τα εκατομμύρια των ανασφάλιστων, αλλά και των ασφαλισμένων που συνεχώς αυξάνουν τις πληρωμές τους για υπηρεσίες Υγείας.

Τα μέτρα της κυβέρνησης δεν αμβλύνουν αυτήν την ανισότητα, αλλά κινούνται στην πεπατημένη των προηγούμενων. Αφήνουν στο απυρόβλητο το κεφάλαιο και ενοποιούν προς τα κάτω, στο ελάχιστο, τις παροχές Υγείας για όλους. Ακόμα και αυτά τα ψίχουλα των 100 εκατ. ευρώ για ένα χρόνο, για την κάλυψη των 2,5 εκατομμυρίων ανασφάλιστων, η κυβέρνηση τα ονομά-

ζει «καθολική κάλυψη σε ενισχυμένη δημόσια περίθαλψη», ενώ δε θα δίνονται από τον κρατικό προϋπολογισμό, αλλά «φορτώνονται» στον ΕΟΠΥΥ, δηλαδή στα λεηλατημένα από το κράτος και το κεφάλαιο ασφαλιστικά ταμεία.

Δημόσιος τομέας με κριτήρια «κόστους - οφέλους»

Η κυβέρνηση επαναφέρει ως αιτία των προβλημάτων στην Υγεία το **«νεοφιλελεύθερο»** μοντέλο, αφού με αυτό, όπως ισχυρίζεται, «υπήρχε συνεχής συρρίκνωση της δημόσιας περίθαλψης και του κοινωνικού κράτους». Έτσι, επιχειρεί να συσκοτίσει ότι η όποια πολιτική διαχείρισης της καπιταλιστικής οικονομίας, την οποία και η συγκύβερνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ υπηρετεί, για το λαό έχει τον ίδιο αντιλαϊκό χαρακτήρα και αποτέλεσμα.

Διότι λαϊκά δικαιώματα και ανάγκες από τη μια και ανάπτυξη με επιχειρηματικούς ομίλους από την άλλη, είναι σε πλήρη διάσταση και δεν μπορεί να λέγεται «κοινωνικό κράτος». Στον καπιταλισμό, η πρόληψη, η θεραπεία και η αποκατάσταση της υγείας των εργαζομένων και των οικογενειών τους αποτελεί για το κεφάλαιο και το κράτος του «κόστος» και εμπόδιο της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του, το οποίο πρέπει να κρατιέται όσο γίνεται σε χαμηλά επίπεδα. Όλα αυτά υπηρετεί στο ακέραιο και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, όπως όλα τα αστικά κόμματα σε όλα τα κράτη στην ΕΕ - και όχι μόνο - με μνημόνια ή όχι, με ευρώ ή όχι.

«Η σταδιακή ανάπτυξη και ενίσχυση του δημόσιου τομέα» που προβάλλει η κυβέρνηση, γίνεται με τα κριτήρια της επιχειρηματικότητας των δημόσιων Μονάδων Υγείας και της εμπορευματοποίησης των εργασιών τους, όπως κάνει με το νοσοκομείο στη Σαντορίνη, που είναι τάχα «δημόσιο», αλλά λειτουργεί από Ανώνυμη Εταιρεία.

Με κριτήρια «κόστους - οφέλους», «βιωσιμότητας» και με ελάχιστη κρατική χρηματοδότηση, προβλέπεται να μπορεί να λειτουργεί με τα έσοδα από την πώληση των εργασιών του προς τα ασφαλιστικά ταμεία και τους ασθενείς απευθείας ή με πληρωμή μέσω τοπικής φορολογίας (αύξηση εισιτηρίου στο τελεφερίκ της Σαντορίνης). Γι' αυτό, ακόμα και οι ελάχιστες «προσλήψεις» που γίνονται σε όλα τα νοσοκομεία είναι κυρίως επικουρικοί, με «μπλοκάκι» κ.λπ., που πληρώνονται από τον προϋπολογισμό των νοσοκομείων, προκειμένου να μην επιβαρύνεται ο κρατικός προϋπολογισμός.

Αυτό το δημόσιο - επιχειρηματικό σύστημα, με την πολύμορφη στήριξη του ιδιωτικού τομέα, προωθεί η κυβέρνηση και ας πασχίζει με προπαγανδιστικά τερτίπια περί «παράλληλου» - δήθεν φιλολαϊκού - «προγράμματος» να πείσει τα λαϊκά στρώματα για το αντίθετο.

«Έχουν γνώσιν οι φύλακες», αποκτούν και στην πορεία μεγαλύτερη γνώση και εμπειρία με τη συμμετοχή τους στους ταξικούς αγώνες του εργατικού - ριζοσπαστικού λαϊκού κινήματος. Εμείς λέμε ότι «κοινωνικό κράτος» μπορεί να είναι μόνο το λαϊκό κράτος, με λαϊκή εξουσία, γιατί μόνο τότε μπορεί και η Υγεία να αποτελεί καθολικό και δωρεάν κοινωνικό δικαίωμα και αγαθό.

* Ο Γ. Νάνος είναι μέλος της ΚΕΟΕ, υπεύθυνος του Τμήματος Υγείας - Πρόνοιας της ΚΕ του ΚΚΕ